

1918-05-23

AFSENDER

Sigurd Swane

MODTAGER

Poul Uttenreitter

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

"Ugle" er Swanes hustru, Christine Swane.

Det fremsendte digt kom ikke i Klingen

Afsendersted:

Hammersholt

Modtagersted:

Kerteminde

Omtalte personer:

Otto Gelsted

Christine Swane

Arkivplacering:

Poul Uttenreitters papirer. Det

Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

DOKUMENTINDHOLD

Sigurd Swane fremsender et nyt digt, men understreger, at det ikke skal optages, hvis det ikke er godt nok. Han inviterer Uttenreitter og Gelsted til at komme på besøg i Hammersholt, hvor han har taget sommerophold med familien.

TRANSSKRIFTION

Hammersholt pr. Hillerød. d. 23-5-18.

Kære Poul

Nu nærmer den 25^{de} sig, skrevet noget nyt i Tiden siden dit Brev har jeg ikke og ret mange gamle Ting har jeg ikke med herud, dog nogle enkelte tilfældigt hist og her på en Lap.

At noget af dem skulde kunne bruges er der jo ikke megen Sandsynlighed for, rent matematisk set. Men for at du skal kunne se, at jeg ikke er fornærmet vil jeg prøve endnu engang om ikke et af dem skulde kunne gå alligevel - dog er det jo en Aftale at intet Barmhjertigheds eller andet uvedkommende Hensyn spiller ind med ved din Afgørelse. - Og det er sandt, har jeg sagt Tak for den tilsendte Avis, ellers gør jeg det herved. Som du ser af Overskriften er vi nu på Landet, vi tog herud den 10^{de} Maj, så vi har haft en vidunderlig Tid herude, selv om vi nu, ligesom alle andre Jordbrugere sukker efter Regn.

Hvis du kommer herover i Sommer, har du så ikke Lyst til at se ud til os, du kan godt være her et Par Dage - eller længere - om du vil, men altså i alle Fald overnatte, hvad vel nok bliver det meste du ofrer på en Landtur herovre.

Sig forresten til Gelsted, at det ikke var Mundsvejr, når Ugle spurgte, om han ikke kom herud, når han kom til Byen, han kan godt engang i Sommerens Løb, hvis han trænger til at rekreere sig bo her en 8 Dages Tid. - Nå så kommer Versene, hvis jeg da støder på flere end det ene jeg endnu har fundet og tænkt mig at forsøge med.

Hører du atter en Solsort
i den gamle sodede Gård,
hører du atter en Solsort
bebude en kommende Vår!

De sværtede Mure forgyldes
- og se den rødmende Gav!
Længslen sidder i Stuen
og stirrer mod Vinduets Tavl.

Solsorten sidder og synger

på den sildigt grønnede Gren
- Verden er andet og mere
end Gader og Gårde og Sten.

Længslen sad i mit Hjærte
og vidste ej ud eller ind,
men Våren sprang ud som en Kilde
af Fuglefløjt i mit Sind.

men det er vist omsonst, det passer ikke til Klingen og jeg tror ikke, jeg
finder noget andet denne Gang. Men Tak

[fortsættes i højre margin:]

fordi du alligevel gerne vilde have mig med. Det kan jo være det kan passe
bedre en anden Gang. De venligste Hilsner.

Din S. S.

Hammarsköld fr. Hilleröd.

J. 23-5-18.

Kære Carl

Min nærmere den 25^{de} af Maj, skrevt
noget sagt i Tiden siden dit Brev har jeg
ikke ~~og~~ ret mange gamle Ting har
jeg ikke med Hensid, dog nogle enkelte
tilfældigt list og her på en Dag.

At noget af dem skulde kunne bruges
er der jo ikke nogen Sandtydelighed for,
rent matematisk set. Men for at du
skal kunne se, at jeg ikke er formælet
vil jeg prøve endnu engang om ikke et af
dem skulde kunne på altsammen — dog er
det jo en Aftale at intet Barmhjertigheds
eller andet uønsket kommende Hensyn fylder
ind med ved din Afrejse. — Og det er
sandt, har jeg sagt Tak for den kærebetede Avis
ellers gør jeg det hermed.

Som du ser af Overskriften er vi nu
på Sandet, vi tog Hensid den 10^{de} Maj,
så vi har haft en vidunderlig Tid Hensid
selv om vi nu, ligesom alle andre Jord-
brugere venter efter Regn.

Hvis du kommer herover i Sommer,
har du så ikke Sygt til at se ud til
os, du kan godt være her et Par dage
— eller længere — om du vil, men altså
i alle Fald overnatte, hvad vel nok bliver
det mest du ofrer på en Sandtur herover.

Sig forresten til Jelsked, at det ikke
var Mündojs, når Ugle spærkede, om
han ikke kom herind, når han kom
til Byen, han kom godt engang i Soms-
mens Søb, hvis han trænger til at
rekreere sig her en 8 Dages Tid.

— Men, når kommer Versene, hvis
jeg da stader på flere end det ene
og endnu har fundet og tænkt mig
at forrige med.

Hører du atter en Solort
i den gamle røde færd,
hører du atter en Solort!
belunde en kommende Vår.

De værtede Mure forgyldes
— og se den rødende Gavl!
Sængelsen ruder i Stuen
og stirrer mod Vinduet's Tavl.

Solortene ruder og synger
på den rødt grønnede Gren
— Verden er andet og mere
end Gader og Gårde og Sten.

Sængelsen sad i mit Hjerte
og vidste ej ind eller ud,
men Våren sprang ind som en Kilde
af Tussefløjt i mit Sind.

Men det er vist onnsomt, det passer
ikke til Klingen og jeg tror ikke, jeg
finder noget andet samme sang. Men tak

du alligevel gerne vilde have mit
Tale. Det kan jo være det kan være bedre
en anden sang. De venlige Hilsener.
Din T. S.